Implementační dokumentace k 2. úloze do IPP 2023/2024

Jméno a příjmení: Anastasiia Samoilova

Login: xsamoi00

Hlavní práce programu

Po vytvoření třídy Interpreter, která je dědicem Abstract Interpreter a používá IPP Core, jsou v nástroji Interpreter inicializovány proměnné:

\$vars: instance třídy For Var pro správu proměnných.

\$labels: instance třídy ForLabels pro správu značek.

\$prog XML: XML uzel programu.

\$array Instr: instance třídy Fetcher for XML pro extrakci instrukcí z XML.

\$count: počítadlo instrukcí, inicializováno nulou.

Po inicializaci proměnných začínáme zpracovávat značky pomocí funkce Control Label:

- 1. Nastavíme ukazatel na první instrukce v poli instrukcí.
- 2. Začíná cyklus while, který bude pokračovat, dokud nebude dosaženo konce pole instrukcí. Na každé iteraci je extrahován následující pokyn pomocí metody \$instructions- > NextInstr_for_XML (). Zobrazí se hodnota atributu opcode pro aktuální pokyny.
- 3. Pokud se opcode rovná "LABEL", pak:
 - 3.1. Argumenty instrukce jsou extrahovány pomocí Create_Instr:: create Arguments (\$instructionXml->childNodes). Ověřuje se Typ prvního argumentu návodu. Pokud není roven "labelu", vytvoří se chyba.
- 4. Název značky je odvozen z prvního argumentu. Je povolána metoda _label_create objektu \$labels pro přidání značky do tabulky.
- 5. Po zpracování aktuálního pokynu se sčítá počítadlo \$count a přechází na další pokyny.

Funkce Control_Label je tedy zodpovědná za zpracování instrukcí s opcode "LABEL", extrahuje jejich argumenty, zkontroluje typ argumentu na "label" a přidá příslušné štítky do tabulky štítků.

Po dokončení se program přesune na začátek cyklu zpracování instrukcí. Spustí se smyčka for, která přeruší každou instrukci z dokumentu XML pomocí objektu Fetcher for XML.

Pro každý pokyn je povolána metoda, která vytvoří příslušný objekt instrukce pomocí Create_Instr::create a provede jej pomocí metody execute.

Vytváření instrukcí:

Každá instrukce je extrahována z uzlu XML a je vytvořen objekt instrukce pomocí metody Create Instr::create.

Vytvořené objekty instrukcí jsou prováděny podle jejich typu a argumentů.

Více o mém přístupu při implementaci metod pro práci s pokyny:

Třída Instruction_Main:

Tato třída je základní třídou pro všechny pokyny. Obsahuje dvě chráněné metody.

Metoda typeOperand() kontroluje Typ operandu. Pokud Typ neodpovídá očekávanému, je vyhozena chyba s kódem 32.

Metoda ValueOperand () kontroluje hodnotu operandu. Pokud hodnota neodpovídá tomu, co se očekávalo, je vyhozena chyba s kódem chyby 53.

Každý návod je definován svou třídou, která se dědí z Instruction Main.

Každá třída pokynů implementuje metodu execute (), která provádí odpovídající pokyny. Každá třída pokynů přijímá argumenty a objekty pro práci s proměnnými a štítky, které jsou nezbytné pro provádění pokynů.

V rámci metody execute () každé instrukce jsou prováděny konkrétní akce podle jejího účelu.

Pro pohodlnější práci jsem rozdělila základní pokyny do několika skupin: Logic sekce(jsou zpracovávány ve třídě Logic_Instr(to je AND, OR, NOT), aritmetika (ADD, SUB, MUL, DIV) atd. to pomohlo udržet strukturovanější kód.

Tento kód tedy umožňuje dynamické vytváření a provádění instrukcí založených na popisu XML, kontrolu typů a hodnot operandů a správu toku provádění programu.

Provádění pokynů:

V metodě execute dochází k cyklickému provádění každé instrukce z dokumentu XML.

Každá instrukce je zpracována pomocí metody process for instr, která provádí příslušný objekt instrukce.

Program tedy nejprve inicializuje všechny potřebné datové struktury, poté zpracuje štítky a poté provede pokyny obsažené v dokumentu XML.

Paměťový model:

Koncepty rámců, proměnných a štítků se používají k organizaci paměti a řízení provádění programu. Pojďme rozebrat každý z těchto aspektů na základě poskytnutého kódu:

Práce s proměnnými (třída For Var):

Třída For_Var představuje práci s proměnnými a rámci. Poskytuje metody k určení, nastavení a získání hodnot proměnných.

Uvnitř třídy jsou uloženy různé typy rámců: globální (GF), dočasný (TF) a místní (LF).

Metoda var_define() se používá k určení nové proměnné. Rozdělí řetězec zobrazení typ @ název na typ a název proměnné a poté zkontroluje, zda proměnná již nebyla definována v aktuálním rámečku.

Metody var_set () a var_get () se používají k nastavení a získání hodnot proměnných podle jejich názvu a typu.

Práce s rámy:

Třída For Var poskytuje metody pro práci s rámci: vytváření, přidávání a mazání.

Metody frame_create(), frame_push() a frame_pop() jsou navrženy tak, aby vytvořily nový dočasný rámeček, přidaly jej do zásobníku místních rámců a odstranily Poslední rámeček ze zásobníku.

V závislosti na typu rámečku (GF, TF, LF) používaného metodou get_frame () dochází k návratu příslušného slovníku obsahujícího proměnné uvnitř rámce.

Práce s labely (třída ForLabels):

Třída ForLabels je zodpovědná za správu značek v programu.

Metoda label create () se používá k vytvoření nového štítku se zadaným názvem a pozicí v programu.

Metoda label get index () vrací pozici (index) značky podle jejího názvu.

Metody get_address_safe() a return_address() se používají k bezpečnému ukládání a extrahování návratových adres.

Tyto třídy tak umožňují pohodlný přístup k proměnným a štítkům a také správu rámce, což umožňuje efektivní provádění pokynů.

Závěr

K testování projektu byly použity testy, které nám byly poskytnuty z oficiálního zdroje. Níže můžete vidět UML diagram, který ukazuje graficky můj projekt.

